

Rodiny světla

Centrum Arkadije Petrova, 16. 12. 2020

Země nyní postupně odchází z ramene Orionu, z něhož kdysi obyvatelé uprchli a vytvořili první lidstvo. Ale to na Zemi nebyl jediný výsadek z jiné planety. Byly zde výsadky z Plejád, z Arkturu, z Labutě. Vytvořili základ árijského projektu a začali vyučovat přírodní lidi Země velkým kosmickým poznatkům rodiny světla.

V té době byla na základě dvou sluncí utvořena sluneční soustava, stejně jako většina hvězdných systémů naší galaxie. U různých národů o tom existují svědectví. Ale potom kvůli tomu, že bytosti z jiných prostorových rozměrů prorazily svým kosmickým korábem druhé slunce, došlo k jeho vyhasnutí. V dávnověku se jmenovalo slunce - Rádža, to znamená hlavní slunce.

V té době došlo k vzestupu Plejád do dalšího rozměru. Vždyť Plejády jsou právě ty mytologické Stožáry, střed sta sluncí.

Zde je třeba chápat, že když se díváme na hvězdné nebe a vidíme Plejády, vidíme fyzickým zrakem fyzický aspekt souhvězdí, jež již opustila náš materiální rozměr. Světy se povznesly, ale inertnost jejich světelné viditelnosti na fyzické úrovni zůstala. Vždyť světlo a zvuk stále ještě inertně přebývají v našem prostoru, přebývají zde miliony let.

Čas je následek cyklických momentů fyzické reality. A prostor je také cyklický – od atomů k vesmírům. Jestliže naše vědomí vystoupí za hranice fyzické reality, čas začíná mizet a přestává v našem životě mít jakýkoli význam.

Člověk mimo čas a prostor je Bůh. Může sám stanovovat veškerá pravidla a zákony. Avšak bude-li stanovovat neharmonická pravidla a zákony, stává se všeobecnou katastrofou. To je důvod, proč Stvořiteli Synové vždy do reality vtělují právě plány a záměry Otcovy. A u Otce se učí, stále se učí.

Přeložila Libuše Bělousová